

[Aksel Møller.]

dette er rigtigt? Er det også som talt ud af den højtærede finansministers hjerte, at det konservative folkeparti kun foran valgdagen varetager eller gør forsøg på at varetage tjenestemændenes interesser? Den højtærede finansminister må ikke overse, at denne artikel er fremkommet samme dag, som det konservative folkepartis ordfører erklærer, at man meget vel forstår, det er nødvendigt at vise økonomisk tilbageholdenhed også i denne sag. Men jeg vil gerne tilføje, at en økonomisk tilbageholdenhed ikke behøver at være identisk med, at man ikke kan gå højere, end den højtærede finansminister allerede er gået. Hvem siger, at hans bedømmelse af økonomisk tilbageholdenhed er rigtigere end vor? Den merudgift, som en omlægning af portioner fra direkte kroner og øre-beløb til procentbasis vil medføre, er så minimal, at den højtærede finansminister, som i disse dage strør om sig med pengene, også i diskussionen om folkepensionen, udmærket kan være parat til i udvalget at lukke sin pung noget højere op, end han har gjort. Han vil da erfare, at det ikke alene er foran valgdagen, det konservative folkeparti varetager tjenestemændenes interesser.

Arnth Jensen: Også jeg må vende tilbage til den artikel, jeg nævnte i mit første indlæg, og som finansministeren mente jeg ikke forstod eller havde misforstået. Nej, højtærede finansminister, der er ikke noget at misforstå. Der stod udtrykkelig i denne artikel, at vi har rettet vor kraft imod alle lønmodtagere, og det, jeg spurgte den højtærede finansminister om, var, hvornår vi ved de lønningslove, der har været behandlet her i tinget, har optrådt på denne måde overfor tjenestemændene. Mon ikke den højtærede finansminister har misforstået mig? Lad os få det frem. Lad os få at vide af finansministeren, hvornår vi har optrådt sådan overfor lønmodtagerne.

Endelig sagde finansministeren, at 1946-loven trænger til lapper. Ja, det gør den, men må jeg sige til den højtærede finansminister, at både socialdemokrater, venstre, konservative og radikale, alle, der var medlemmer af kommissionen, behandlede i 1946 sagen ud fra den forudsætning, at der ville ske et prisfald. Der skete noget andet, og

derfor gik man med til loven af 1948. Men det kunne jo tænkes, at det andet, der skete, også havde sin politiske årsag. Det er måske ikke uden grund, at man henviser til den første periode, da ministeriet Hedtoft tog fat.

Må jeg til slut sige, at når finansministeren mener, at tjenestemandsgoderne ikke bør nævnes, er jeg ikke enig med ham. Jeg indrømmer, at med hensyn til mange af de tjenestemandsgoder, man har, er de private begyndt at følge godt med, både hvad angår efterløn, ferie o. s. v. Men til tjenestemandsgoderne hører dog alligevel sygeløn, sikring mod arbejdsløshed og en efterløn, som finansministeren vist er den første i dag til at indrømme i virkeligheden er god.

Ministerens mente ikke, at jeg var klar over, hvad der foregik ved de førte forhandlinger. Jeg kan ikke være klar over enkelthederne. Jeg har imidlertid fået en skrivelse fra Centralorganisation II, der nævner enkelte ting, bl. a. aspirantordningen. Der står også noget om, at finansministeren havde givet tilbud, men da Centralorganisation I frarådede finansministeren at gå med, mente finansministeren, det var bedst at følge dem, og så vandrede han sine egne veje. Derfor er det, jeg siger, at det kunne tænkes, at dette lovforslag havde en politisk slagside, og derfor ønsker vi det behandlet i lønningssudvalget; og vi må så prøve at sende dykkere ned for at se, hvor stor slagsiden i virkeligheden er.

Baagø-Hansen: Den højtærede finansminister spurgte mig udtrykkelig, om han havde sagt nej til tjenestemændene. Til det spørgsmål kan jeg svare, at det har den højtærede finansminister jo da, eftersom han har sagt nej til CO II's og til samrådets begrundede krav.

Så spurgte den højtærede finansminister, om jeg kunne nævne, i hvilken retning ændringen skulle gå. Efter den udtalelse, som min gruppes formand, det ærede medlem hr. Aksel Møller, fremsatte for et øjeblik siden, skal jeg ikke gå nærmere ind herpå. Det blev tilstrækkelig tydeligt angivet.

Når så den højtærede finansminister argumenterede imod mit forsøg på at uddele plusser og minusser til forskellige tjenestemænd, må jeg sige, at den højtærede finans-